

SMLOUVA
O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ
MEZI
ČESKOU REPUBLIKOU
A
INDICKOU REPUBLIKOU

ČESKÁ REPUBLIKA

A

INDICKÁ REPUBLIKA

Česká republika a Indická republika (dále jen „smluvní státy“), přejíce si upravit vzájemné vztahy mezi oběma státy na poli sociálního zabezpečení, se dohodly na následujícím:

ČÁST I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Definice

1. Pro účely této smlouvy:

- a) Výraz „Česká republika“ znamená Českou republiku, výraz „Indie“ znamená Indickou republiku.
- b) Výraz „občan“ znamená,

pokud jde o Českou republiku, občana České republiky,
pokud jde o Indii, občana Indické republiky.
- c) Výraz „právní předpisy“ znamená
zákony a předpisy uvedené v článku 2.
- d) Výraz „příslušný úřad“ znamená,

pokud jde o Českou republiku, Ministerstvo práce a sociálních věcí,
pokud jde o Indii, Ministerstvo zámořských záležitostí Indie.
- e) Výraz „instituce“ znamená
orgán zodpovědný za provádění právních předpisů uvedených
v článku 2.
- f) Výraz „doba pojištění“ znamená
jakoukoli dobu placení příspěvků podle právních předpisů
smluvního státu, stejně jako jakoukoli dobu uznávanou podle těchto
právních předpisů za rovnocennou době placení příspěvků.
- g) Výraz „dávka“ znamená
jakýkoli důchod nebo peněžitou dávku, příplatky k nim nebo jejich
zvýšení, včetně těch provedených v důsledku valorizace nebo
změny způsobu výpočtu podle právních předpisů uvedených
v článku 2.

2. Ostatní výrazy nedefinované v odst. 1 tohoto článku mají význam, který jim náleží podle používaných právních předpisů.

Článek 2

Věcný rozsah

1. Tato smlouva se vztahuje na právní předpisy týkající se,
 - a) ve vztahu k České republice:
 - (i) důchodového pojištění
 - a, pouze pokud jde o Část II,
 - (ii) povinnosti platit pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti;
 - b) ve vztahu k Indii:
 - (i) starobních důchodů a důchodů pozůstalých zaměstnaných osob,
 - (ii) důchodů zaměstnaných osob při plné trvalé invaliditě
 - a, pouze pokud jde o Část II,
 - (iii) sociálního zabezpečení zaměstnaných osob.
2. Tato smlouva se vztahuje také na všechny právní předpisy, které mění nebo doplňují právní předpisy uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Vztahuje se na jakýkoli právní předpis rozšiřující platný systém na nové kategorie poživatelů dávek, leda že by v tomto smyslu smluvní stát, který změnil právní předpis, do šesti měsíců od oficiálního uveřejnění uvedeného právního předpisu oznámil druhému smluvnímu státu své námitky proti zahrnutí těchto nových kategorií poživatelů dávek do působnosti této smlouvy.

Pokud se příslušné úřady nedohodnou jinak, nevztahuje se tato smlouva na právní předpisy zavádějící nové odvětví sociálního zabezpečení.

Článek 3

Osobní rozsah

Není-li stanoveno jinak, tato smlouva se vztahuje na všechny osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům některého ze smluvních států, a na další osoby, které odvozují svá práva od uvedených osob.

Článek 4

Rovnost nakládání

Není-li stanoveno jinak v této smlouvě, jsou osoby uvedené v článku 3 při používání právních předpisů smluvního státu postaveny na roveň občanům tohoto smluvního státu.

Článek 5

Export dávek

1. Není-li v této smlouvě stanoveno jinak, smluvní stát nebude krátit nebo měnit dávky přiznané podle jeho právních předpisů pouze proto, že poživatel se zdržuje nebo bydlí na území druhého smluvního státu.
2. Dávky podle právních předpisů smluvního státu a této smlouvy budou vypláceny poživatelům ve třetím státě za stejných podmínek, jak je stanoveno příslušnými národními právními předpisy pro platby poživatelům ve třetích státech.

Článek 6

Stejně posuzování skutečností

Ke skutečnostem majícím vliv na nárok, krácení, pozastavení či výši dávek, a které nastaly na území druhého smluvního státu, se bude přihlížet tak, jako by k nim došlo na území prvního smluvního státu.

ČÁST II USTANOVENÍ O PŘÍSLUŠNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH

Článek 7 Obecné ustanovení

Nestanoví-li tato smlouva v člancích 8 až 10 jinak, osoba zaměstnaná na území smluvního státu podléhá, ve vztahu k tomuto zaměstnání, pouze právním předpisům tohoto smluvního státu.

Článek 8 Zvláštní ustanovení

1. Osoba zaměstnaná u zaměstnavatele se sídlem na území jednoho smluvního státu, která je vyslána tímto zaměstnavatelem na území druhého smluvního státu, aby tam pro něho vykonávala práci, nadále podléhá, pokud jde o tuto práci, právním předpisům prvního smluvního státu o povinném pojištění tak, jako by byla stále zaměstnána na území prvního smluvního státu, za předpokladu, že očekávaná doba vyslání nepřesahuje 5 let. Pro účely provádění tohoto článku se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byla osoba vyslána, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele.
2. Odstavec 1 tohoto článku se použije i v případě, že osoba, která byla vyslána svým zaměstnavatelem z území jednoho smluvního státu na území třetího státu, je následně tímto zaměstnavatelem vyslána z území třetího státu na území druhého smluvního státu.
3. Osoby, které jsou členy cestujícího nebo létajícího personálu podniku, který za mzdu nebo odměnu nebo na vlastní náklad zajišťuje mezinárodní přepravu osob nebo zboží a má sídlo registrované na území smluvního státu, podléhají právním předpisům tohoto smluvního státu.
4. Osoba zaměstnaná na palubě lodi plující pod vlajkou jednoho smluvního státu podléhá právním předpisům toho smluvního státu.

Článek 9

Státní úředníci, členové diplomatických misí a konzulárních úřadů

1. Státní úředníci nebo osoby podle právních předpisů smluvního státu za takové považované, na něž se nevztahuje odstavec 2 tohoto článku a kteří jsou vysláni pracovat na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům pouze prvního smluvního státu.
2. Tato smlouva nemá vliv na ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 ani Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.

Článek 10

Výjimky

Na společnou žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele mohou příslušné úřady nebo jimi pověřené instituce obou smluvních států po dohodě stanovit výjimky z ustanovení této části ve vztahu k jednotlivým osobám nebo kategoriím osob za předpokladu, že daná osoba bude podléhat právním předpisům jednoho smluvního státu.

ČÁST III

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE DÁVEK

Článek 11

Sčítání dob pojištění

1. Jestliže byly doby pojištění získány podle právních předpisů obou smluvních států, instituce každého smluvního státu přihlédne, v případě potřeby, při stanovení nároku na dávky podle právních předpisů, které provádí, k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že se tyto doby pojištění nepřekrývají s dobami započitatelnými podle jeho právních předpisů.
2. Ve vztahu mezi smluvními státy se přihlíží k závazkům vyplývajícím ze smluv o sociálním zabezpečení se třetími státy v míře, v jaké tyto smlouvy upravují sčítání dob pojištění pro nárok na důchod.

Článek 12

Výpočet dávek

1. Jestliže osobě vznikne nárok na dávku podle právních předpisů jednoho smluvního státu bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu, instituce prvního smluvního státu stanoví dávku na základě dob pojištění získaných výhradně podle jeho právních předpisů.

2. Jestliže podle právních předpisů jednoho smluvního státu nárok na dávku může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů druhého smluvního státu nebo třetího státu ve smyslu článku 11, pak instituce prvního smluvního státu:
 - a) vypočte teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle jeho právních předpisů;
a
 - b) poté - na základě teoretické výše dávky vypočtené podle písmene a) - stanoví výši dávky určené k výplatě podle poměru délky dob pojištění získaných podle jeho právních předpisů k celkové době pojištění.

Článek 13

Doby pojištění kratší než jeden rok

Nedosažuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů jednoho smluvního státu jeden rok a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, instituce tohoto smluvního státu dávku nepřizná.

Článek 14

Zvláštní ustanovení týkající se České republiky

1. Pro stanovení výpočtového základu pro výpočet dávky podle článku 12 této smlouvy vezme česká instituce v úvahu pouze příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Instituce bude tento příjem – indexovaný a zprůměrovaný podle právních předpisů, které provádí – považovat za dosažený v dobách pojištění, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

2. Jsou-li podle českých právních předpisů splněny podmínky nároku na dávku bez přihlídnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Indie, použije česká instituce oba způsoby výpočtu popsané v článku 12 odstavcích 1 a 2 a dotyčná osoba bude mít nárok na vyšší z vypočtených částek.
3. Podmínkou vzniku nároku na invalidní důchod osoby, jejíž invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a která nebyla účastna pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.
4. Příslušný český úřad může omezit použití ustanovení článku 6 ve prospěch určitých kategorií osob.

Článek 15 **Zvláštní ustanovení týkající se Indie**

1. Pokud indické právní předpisy podmiňují poskytování určitých dávek ve stáří, pozůstalých nebo při invaliditě tím, že doby pojištění jsou získány v určitém povolání, sčítají se pro přiznání nároku na tyto dávky pouze doby pojištění získané nebo uznané za rovnocenné ve stejném povolání v České republice.
2. Pokud indické právní předpisy podmiňují poskytování určitých dávek tím, že doby pojištění mají být získány v určitém povolání, a pokud tyto doby nárok na takové dávky nezaloží, budou uvedené doby vzaty v úvahu pro stanovení dávek poskytovaných podle všeobecného systému pro zaměstnané osoby.

ČÁST IV **RŮZNÁ USTANOVENÍ**

Článek 16 **Správní ujednání**

1. Příslušné úřady smluvních států sjednají správní ujednání obsahující nezbytná opatření pro provádění této smlouvy.

2. Ve správním ujednání budou určena styčná místa každého smluvního státu.

Článek 17

Administrativní spolupráce

1. Při provádění této smlouvy si příslušné úřady, stejně jako příslušné instituce obou smluvních států, vzájemně pomáhají při stanovení nároku na dávky nebo na jejich výplatu podle této smlouvy, jako by prováděly své vlastní právní předpisy. Pomoc uvedená v tomto článku je poskytována bez vzájemných úhrad nákladů.
2. Pokud se v právních předpisech smluvního státu stanoví, že jakýkoli dokument, který se předkládá příslušnému úřadu nebo instituci uvedeného smluvního státu, je zcela nebo částečně osvobozen od poplatků nebo výloh, včetně konzulárních a správních poplatků, pak se toto osvobození vztahuje také na obdobné dokumenty, které se předkládají příslušnému úřadu nebo instituci druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.
3. Dokumenty a potvrzení, které musí být vystavovány při provádění této smlouvy, jsou osvobozeny od legalizace diplomatickými nebo konzulárními úřady. Kopie dokumentů ověřené institucí jednoho smluvního státu jako pravé a přesné kopie přijímají orgány druhého smluvního státu jako pravé a přesné kopie bez dalšího ověřování.
4. Při provádění této smlouvy mohou příslušné úřady a instituce smluvních států vzájemně, stejně jako s kteroukoli osobou bez ohledu na to, kde má bydliště, komunikovat přímo. Tato komunikace může být vedena v jednom z jazyků používaných ve smluvních státech k úředním účelům.

Příslušný úřad nebo instituce smluvního státu nesmí odmítnout žádost nebo dokument pouze z důvodu, že je v úředním jazyce druhého smluvního státu.

Článek 18

Žádosti, oznámení a opravné prostředky

1. Žádosti, oznámení nebo opravné prostředky, které podle právních předpisů jednoho ze smluvních států mají být podány v určité lhůtě úřadu nebo instituci tohoto smluvního státu, jsou považovány za předložené včas a k uvedenému datu, jestliže jsou předloženy v téže stanovené lhůtě úřadu nebo instituci druhého smluvního státu. V takovém případě tyto žádosti, oznámení nebo opravné prostředky musí být bez odkladu zaslány příslušnému úřadu nebo instituci prvního smluvního státu.
2. Žádost o dávky podle právních předpisů jednoho smluvního státu je považována rovněž za žádost o dávku stejného druhu podle právních předpisů druhého smluvního státu za předpokladu, že si to žadatel přeje a poskytne informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.

Článek 19

Důvěrnost informací

Není-li ve vnitrostátních zákonech a předpisech smluvního státu stanoveno jinak, informace o osobách, které jsou v souladu s touto smlouvou předávány příslušnému úřadu nebo instituci tohoto smluvního státu příslušným úřadem nebo institucí druhého smluvního státu, používají se výhradně pro účely provádění této smlouvy a právních předpisů, na které se tato smlouva vztahuje. Takové informace přijaté příslušným úřadem nebo institucí smluvního státu se spravují podle vnitrostátních zákonů a předpisů tohoto smluvního státu o ochraně soukromí a důvěrnosti osobních údajů.

Článek 20

Výplata dávek

1. Platby do druhého smluvního státu vyplývající z provádění této smlouvy se uskutečňují ve volně směnitelné měně.
2. V případě, že smluvní stát zavede devizové kontroly nebo jiná opatření směřující k omezení plateb, úhrad nebo převodu kapitálu nebo finančních

prostředků osobám nacházejícím se mimo tento smluvní stát, přijme tento neprodleně vhodná opatření k zajištění převodu částek, které mají být vyplaceny podle této smlouvy.

Článek 21 **Řešení sporů**

Spory, které vzniknou při výkladu nebo provádění této smlouvy, řeší, pokud možno, příslušné úřady.

ČÁST V **PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

Článek 22 **Přechodná ustanovení**

1. Tato smlouva nezakládá žádné nároky na dávky za dobu před jejím vstupem v platnost.
2. Tato smlouva se vztahuje také na události, které nastaly před jejím vstupem v platnost.
3. Všechny doby pojištění získané podle právních předpisů jednoho ze smluvních států před datem vstupu této smlouvy v platnost se berou v úvahu pro stanovení nároku na jakoukoli dávku podle ustanovení této smlouvy.
4. Tato smlouva se nevztahuje na nároky, které byly vypořádány poskytnutím jednorázové platby nebo vrácením příspěvků.
5. Při provádění článku 8 v případě osob, které byly vyslány do smluvního státu před datem vstupu této smlouvy v platnost, se má zato, že doby zaměstnání uvedené v tomto článku začaly tímto datem.

Článek 23 **Přepočítání dávek**

Nárok oprávněné osoby, které byla před vstupem této smlouvy v platnost vyplácena dávka, bude na žádost této osoby přepočten podle ustanovení této

smlouvy. Takový přepočít nesmí v žádném případě vést ke snížení předchozího nároku oprávněné osoby.

Článek 24 **Ratifikace a vstup v platnost**

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci.
2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž došlo k výměně ratifikačních listin.

Článek 25 **Platnost smlouvy a její ukončení**

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Tato smlouva může být vypovězena kterýmkoli ze smluvních států doručením písemného oznámení s dvanáctiměsíční výpovědní lhůtou druhému smluvnímu státu.
3. Bude-li tato smlouva vypovězena, práva týkající se nároku na dávky nebo na jejich výplatu nabytá podle ní zůstanou zachována. Smluvní státy přijmou opatření k vypořádání nároků v průběhu jejich nabývání.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v *Praze* dne *8. června* 2010 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, hindském a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za Českou republiku

Petr Šimerka
ministr práce a sociálních věcí

Za Indickou republiku

Sachin Pilot
státní ministr pro komunikační
a informační technologie

